

Musím dál zpívat

Waldemar Matuška

O čem, o čem, o čem, o čem,
o čem mám zpívat ?
O čem, o čem, o čem, o čem,
o čem mám hrát ?

Když poraněná slove,
jediná pýcha básníkova
učí se kumštu mlčení.

Chtěl, chtěl, chtěl, chtěl,
chtěl bych se dívat,
chtěl, chtěl, chtěl, chtěl,
bych při tom být.

Až oči ze tmy znova
přečtou si píseň, která schová
myšlenku před zlem zničení, ó, ó.

Až ze všech uvězněných úst
písničky dál nám budou růst,
pak naše píseň bude znít,
pro kterou bude mít dál smysl žít.

Nemám, nemám, nemám, nemám,
nemám co skrývat,
nemám, nemám, nemám, nemám,
nemám co skrýt.

V mé poraněné duši
je síla, kterou nenaruší
ani strach z mříží vězení
a proto musím,

Musím, musím, musím, musím,
musím dál zpívat,
musím, musím, musím, musím,
musím dál hrát

o zavražděné růži,
o úzkosti, jež hrdlo úží,
o touze po dnu vzkříšení, o-hó, hó,
o zavražděné růži,
o úzkosti, jež hrdlo úží,
o touze po dnu vzkříšení,
o touze po dnu vzkříšení.